

нѣком добринѣ, не мыслиме чи тѣ е отъ божіатѣ поморщѣ, но казваме чи е отъ нашатѣ силѣ, за това сѣ хвалиме и укораваме дръгитѣ, както днешный-а везѣмный фарисей, като укорилъ мытарѣ и дръгитѣ хора като гравители и злы, тога сѣ похвалилъ чи пости два пѣти въ недѣлатѣ и раздава десѣтока си по сиромасыте: защото, нѣкои отъ еврейте, а най вѣчь отъ фарисейте имали обычай да постѣтъ въ сѣкой пондѣльникъ и четвъртъкъ, за да сѣ уназватъ отъ блѣдъ, който сѣ ражда отъ прѣданіето и піанството, освенъ това, давали милостыня по сиромасыте, раздавали отъ своите плодове, долгове (борцовѣ) прощавали, робы сквождавали и на заимъ безъ фѣйда давали. Это за насъ примѣръ най израдный, и навѣка христіанска, комото ны учи да сѣ воздерживаеме, и сѣкой колкото е возможенъ да раздава на вѣдныте сиромасы, за да полѣчиме царство небесное: защото самъ христосъ дѣма: ако не надмине вашата правда, фарисейскатѣ, не ще да влезнете въ царство небесное. Но кога ще надмине нашата правда фарисейскатѣ? Азы мыслѣ чи само тога, кога сѣ смириме и кога начнемѣ да дѣмаме като мытарѣ: боже, милостивъ бѣди и за насъ грѣшныте, кога начнемѣ да гледаме само нашыте грѣхове, безъ да осѣждаваме дръгитѣ хора: защото богъ е милостивъ, смиренныте прощава, и прослава а горделивыте свае и посрамае.

За това сме длѣжни синца да сѣ пазиме отъ гордостѣ и осѣженіето, да не издирѣме хорскитѣ грѣхове, макаръ и сѣ очите си да видиме нѣкого чи грѣши, пакъ не трѣбѣ да го осѣждаваме: защото нѣ отъ неговымъ грѣхъ, нити полъж имаме, нити пагѣбѣ (зарарь), който е согрѣшилъ, той ще си дава отвѣтъ (ѣовапъ) на бога. Богъ не ще да пита насъ за чѣздыте грѣхове, но за нашыте. И кога е така, то не трѣбѣ да сѣдимѣ хората, но да гледаме да не сме нѣ отъ нѣкомъ странѣ по грѣшни отъ тѣхъ. Който е днесъ согрѣшилъ, утре може да сѣ покае и очисти, а който е днесъ праведенъ, утре може да падне и да согрѣши. За тѣй трѣбѣ сѣкой да си плачи грѣхове, а не да осѣждава дръгитѣ.

Когато сме нѣ добри, то хорскитѣ грѣхове нищо не ни вредѣтъ. Праведный лотъ живѣлъ въ градъ Содомъ междѣ толко беззаконны грѣшницы, и катадневно гледалъ сѣ очите си, като правели толко гнѣсны грѣхове, но той пакъ не согрѣшилъ, нити нѣкого укорилъ, за това го избави богъ отъ страшнымъ огнь, а беззаконныте содомляны изгорилъ: защото богъ е праведенъ и сѣкомѣ заплаща споредъ работыте, както дѣма самъ христосъ сѣ колто мѣрѣ мѣритѣ, сѣ немъ ще ви сѣ мѣри. За това трѣбѣ да отфзрлимѣ гордостѣ и осѣженіето, и да обыкнимѣ смиреніето, сѣ което сѣ оправда мытарѣ предъ бога: защото смиреніето е най голѣмо предъ бога, то спасава челоувѣка и го прослава, то